

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích v senátě složeném z předsedy JUDr. Romana Bárty a přísedících Marie Frouzové a Františka Nováka rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. 12. 2011 v Českých Budějovicích **t a k t o** :

Obžalovaný

XXXXX

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, adresa pro doručování XXXXX, nyní bez zaměstnání,

je vinen, že

- 1) v přesně nezjištěných dnech od srpna 2006 do konce listopadu 2007 v XXXXX, nejméně v pěti případech a nejméně v jednom případě v XXXXX v bytě, který užíval se svou manželkou XXXXX a nezletilými dětmi, využil příležitosti, když byl v bytě sám s nezletilou dcerou XXXXX XXXXX, a přestože věděl, že ještě nedosáhla patnácti let, ji obnažil na spodní části těla, osahával na přirození, zasouval jí prsty do přirození a po vniknutí pohlavním údem do jejího přirození s ní uskutečnil v těchto případech soulože, přestože dívka plakala, vyjadřovala slovně svůj nesouhlas, bránila se přitahováním nohou k sobě, tento odpor však obžalovaný díky své fyzické převaze překonal a tvrdil dívce, že nesmí o tom nikomu říci,
- 2) v přesně nezjištěných dnech od počátku února do konce dubna 2010 v XXXXX, v bytě své bývalé manželky XXXXX, znovu využil příležitosti, kdy byl v bytě sám s nezletilou XXXXX, a přestože věděl, že ještě nedosáhla osmnácti let, nejméně ve dvou případech překonal slovní a fyzický odpor této dívky díky své fyzické převaze a přes její pláč s ní proti její vůli uskutečnil soulož a tohoto jednání se znovu dopustil přesně nezjištěného dne počátkem května 2010 v XXXXX,
- 3) v přesně nezjištěných dnech od poloviny července 2008 do jarních měsíců 2009 v XXXXX, v bytě, který užíval se svou manželkou XXXXX, nejméně ve dvou případech osahával na prsou a přirození nezletilou dceru XXXXX XXXXX, přestože věděl, že nedosáhla patnácti let, přes její

pláč jí zasouval prsty do přirození, a takto zneužil situace, kdy v rodině vystupoval jako manžel matky nezletilé a nezletilou dívku upozorňoval, že o tom nesmí s nikým mluvit,

- 4) přesně nezjištěného dne od konce května 2010 do poloviny června 2010 ve XXXXX v bytě bývalé manželky XXXXX, se kterou obnovil partnerské soužití, znova osahával na prsou a přirození XXXXX, strkal dívce prsty do přirození, a znovu takto zneužil svého postavení v rodině, neboť ze strachu před ním dívka toto jednání strpěla,

tedy

- ad 1) násilím donutil jiného k souloži a spáchal takový čin na osobě mladší než patnáct let,
ad 2) násilím donutil jiného k pohlavnímu styku a spáchal takový čin na dítěti,
ad 3) osobu mladší než patnáct let jiným způsobem pohlavně zneužil a uvedený čin spáchal na osobě svěřené jeho doзору, zneužívaje její závislosti
ad 4) dítě mladší patnácti let svěřené jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti jiným způsobem pohlavně zneužil,

čímž spáchal

- ad 1) trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákona účinného do 31.12.2009,
ad 2) zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku,
ad 3) trestný čin pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1, odst. 2 trestního zákona účinného do 31.12.2009,
ad 4) zločin pohlavního zneužívání podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se za to

podle § 241 odst. 3 tr. zákona účinného do 31.12.2009 a § 35 odst. 1 tohoto trestního zákona k trestu odnětí svobody na 7 (sedm) let.

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona účinného do 31.12.2009 se zařazuje obžalovaný pro účely výkonu trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku se ukládá obžalovanému ochranné sexuologické léčení v ústavní formě.

Odůvodnění:

Ze svědeckých výpovědí XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX soud zjistil tento skutkový stav.

XXXXX, matka XXXXX a XXXXX začala v roce 2001 žít s obžalovaným XXXXX, se kterým v roce 2002 uzavřela sňatek. Spolu v roce 2002 bydleli v XXXXX a poté v roce 2006 se přestěhovali do XXXXX. V roce 2008 se přestěhovali do XXXXX a v lednu 2009 bylo jejich manželství rozvedeno. Poté v květnu 2010 se XXXXX s dětmi přestěhovala do XXXXX.

Obžalovaný XXXXX využíval příležitosti, kdy byl v průběhu manželství v bytě sám s nezletilou dcerou XXXXX XXXXX, a přestože věděl, že tato dívka nedosáhla patnácti let, ji obnažoval na spodní části těla, osahával na přirození, zasouval ji prsty do přirození a po

vníknutí pohlavním údem do jejího přirození s ní uskutečnil soulože, a to v přesně nezjištěných dnech od srpna 2006 do konce listopadu 2007 v XXXXX v nejméně v pěti případech a nejméně v jednom případě v XXXXX. Tohoto jednání se dopustil přesto, že nedospělá dívka XXXXX plakala, vyjadřovala slovně nesouhlas s jednáním obžalovaného a bránila se přitahováním nohou k sobě. Tento odpor však obžalovaný díky své fyzické převaze překonal a tvrdil dívce, že nesmí o tomto jeho jednání nikomu říct.

V přesně nezjištěných dnech od počátku února do konce dubna 2010 v XXXXX v bytě své bývalé manželky XXXXX, se kterou znovu navázal vztah, obžalovaný znovu využil příležitosti, kdy byl v bytě sám, s nezletilou XXXXX, a přestože věděl, že tato dívka ještě nedosáhla osmnácti let, nejméně ve dvou případech překonal slovní a fyzický odpor této dívky díky své fyzické převaze a přes její pláč s ní proti její vůli uskutečnil soulož a stejného jednání se dopustil znovu přesně nezjištěného dne počátkem května 2010 v bytě ve XXXXX.

Z části obdobného jednání se obžalovaný dopouštěl i vůči další nezletilé dceři XXXXX, XXXXX. Přestože věděl, že tato dívka nedosáhla patnácti let ji v přesně nezjištěných dnech od poloviny července 2008 do jarních měsíců 2009 v XXXXX v bytě, který užíval se svou manželkou XXXXX, nejméně ve dvou případech osahával na prsou a přirození. Přes její pláč ji zasouval prsty do přirození a takto zneužíval situace, kdy v rodině vystupoval jako manžel matky nezletilé dívky a tuto nezletilou dívku upozorňoval, že o jeho jednání nesmí s nikým mluvit.

Poté, kdy s bývalou manželkou XXXXX obnovil obžalovaný partnerské soužití, přesně nezjištěného dne od konce května 2010 do poloviny června 2010 ve XXXXX, v bytě bývalé manželky znovu osahával na prsou a přirození nedospělou XXXXX, zasouval ji prsty do přirození a to při zneužití svého postavení partnera matky dívky, neboť ze strachu před ním dívka toto jednání strpěla.

Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak i při hlavním líčení toto jednání kategoricky popřel. Namítl, že po zranění při autonehodě v roce 2005 nebyl schopen uskutečňovat sexuální kontakty, tento problém však s lékaři neřešil. Výpovědi obou dívek, a to XXXXX a XXXXX považuje za nepravdivé, uvedl, že obě dívky se na něho domluvily a chtěly dosáhnout jeho odchodu z rodiny. Při hlavním líčení rozvedl, že chtěl zabránit stykům XXXXX s XXXXX a od doby, kdy znovu navázal vztah s bývalou manželkou XXXXX, se obě dívky pokoušely na něho něco vymyslet a poté co žili ve XXXXX, XXXXX prohlásila, že se postará, aby s nimi dlouho nebydlel. Výpověď XXXXX mohla být ovlivněna také skutečností, že ji zabránil stykat se s lidmi, kteří této dívce dodávali drogy.

Při hodnocení věrohodnosti výpovědí XXXXX, XXXXX i obhajoby obžalovaného vzal soud v úvahu závěry znaleckých posudků z oboru psychologie a psychiatrie.

Znalkyně z oboru psychologie uzavřela, že v osobnostní struktuře mladistvé XXXXX zjistila výrazné disharmonické vývojové tendence, aktuálně směřující k hraničnímu typu emočně nestabilní osobnosti. V osobnostní struktuře nezletilé XXXXX neshledala výrazné disharmonické vývojové tendence. Tato dívka se postupně adaptuje v náhradním rodinném systému u svých prarodičů a vyrovnává se s odmítavým postojem matky a jejím nezájmem ve vztahu k ní. Znalkyně neshledala skutečnosti, které by vylučovaly u XXXXX a XXXXX schopnost správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události. V průběhu řízeného rozhovoru však byla nezletilá XXXXX při reprodukci zážitku s obžalovaným silně blokována studem a tenzí.

U XXXXX je přítomné riziko situačně podmíněné účelové lži a sklony k vymyšlení si a lhavosti jsou podmíněny impulzivním reagováním poškozené bez uvažování o následcích. Nezletilá XXXXX pak nepatří mezi rizikové skupiny se sníženou obecnou věrohodností a

nebyly shledány sklony k vymyšlení si a lhavosti. V případě XXXXX pak forma její výpovědi koresponduje s intelektovými a paměťovými schopnostmi poškozené, jedná se o nestrukturovanou výpověď a jednotlivé fragmenty tvrzení lze složit do logického celku. Výpověď obsahuje logický řetězec na sebe navazujících interakcí, dívka připouští vzpomínkové mezery, velmi podrobně líčí některé skutečnosti, sebeobviňuje se, nesnaží se účelově drammatizovat vlastní poškození a popisovala skutečnosti, které byly i v její neprospěch. Podle znalkyně faktor nekonstantnosti výpovědi v čase je obecně považován za faktor výrazně svědčící pro nevěrohodnost, ne však v rámci specifických rodinných vztahů obětí pohlavního zneužívání. Naopak tento faktor představuje typický projev syndromu přizpůsobení se pohlavnímu zneužívání v rodinách, ve kterých je pachatel v roli výchovné autority. U nedospělé XXXXX neshledala znalkyně faktory svědčící proti specifické nevěrohodnosti a ve prospěch její výpovědi svědčí podle znalkyně skutečnosti, že forma výpovědi koresponduje s intelektovými dispozicemi poškozené. Výpověď je značně podrobná při líčení vzájemných interakcí, je konstantní v průběhu času v základních skutkových údajích a výpověď nemá charakter strukturované, schematické a chronologické prezentace. Znalkyně upozorňuje u této dívky na typické symptomy syndromu přizpůsobení se pohlavnímu zneužívání a to utajování, bezmoc, postupné přizpůsobení se, opožděné a konfliktní oznámení. Podstatná je i reakce matky nezletilé a to její nedůvěra a odmítnutí. U nezletilé XXXXX znalkyně neshledala lstivé či účelové výpovědi v neprospěch obžalovaného.

Při hlavním líčení znalkyně doplnila své závěry, že u obou dívek neshledala tendence vzájemně si informace o sexuálním zneužívání sdělovat. Nejistila faktory svědčící o možnosti navedení XXXXX XXXXX a v této rodině byla jejich matka citově fixována na obžalovaného a nakonec své děti odmítala a osočovala je. Změny výpovědí u zneužívaných dětí nejsou neobvyklé díky určitému tlaku rodiny, který byl také v projednávané trestní věci.

Znalkyně z oboru psychiatrie uzavřela, že obžalovaný v době jednání, které je mu kladeno za vinu, trpěl duševní poruchou neúplné sexuality s hebefilními a agresivními rysy, zneužíváním alkoholu a disociální psychopatií. V této době mohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost, avšak své jednání mohl ovládat podstatně sniženě z důvodu přítomnosti neúplné sexuality s hebefilními, agresivními rysy. Je schopen chápat smysl trestního řízení, jeho pobyt na svobodě je však nebezpečný a vyžaduje ochranné ústavní sexuologické léčení. Při hlavním líčení znalkyně setrvala na svých závěrech a uvedla, že obžalovaný má nekritický přístup ke své sexualitě a hrozí nebezpečí opakování jednání, za které je stíhán.

Při hodnocení věrohodnosti svědecké výpovědi XXXXX nemohl soud také přehlédnout skutečnosti vyplývající ze svědeckých výpovědí XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX.

Tyto výpovědi potvrzují, že XXXXX se obžalovaného bála, s jednáním obžalovaného vůči ní se svěřila i XXXXX a to poté, kdy od své sestry se dozvěděla o sexuálních útocích obžalovaného vůči nedospělé XXXXX. Svědek XXXXX potvrdil, že celou záležitost oznámil XXXXX, která však na něho útočila, že šlve proti nevlastnímu otci dcer a i tato skutečnost potvrzuje závěry znaleckého posudku z oboru psychologie o negativním vlivu matky zneužívaných dívek. Uvedené svědecké výpovědi, zvláště pak svědecká výpověď XXXXX prokazuje, že XXXXX jednání obžalovaného oznámila až pod silným vlivem svého okolí a to poté, kdy XXXXX zjistila u XXXXX poškozený oděv.

Obžalovaný v průběhu celého trestního řízení namítal, že výpověď XXXXX byla v jeho neprospěch negativně ovlivněna jeho snahou zabránit jí v kontaktu s lidmi, kteří jí dodávali

drogy. Zároveň vyjádřil své přesvědčení, že jde o domluvu obou dívek, aby dosáhly jeho odchodu z rodiny.

V neprospěch této obhajoby však svědčí mnoho zjištěných skutečností. U zneužívané XXXXX nebyly zjištěny žádné okolnosti svědčící v neprospěch její výpovědi a znalkyně naopak upozornila, že obě dívky si navzájem intenzivně nesvěřovaly své zážitky. Zvláště XXXXX těžce nesla následky, ke kterým vedlo objasnění jednání obžalovaného, dívky byly vystaveny tlaku dospělých osob, zvláště pak své matky, která byla pod vlivem obžalovaného a nelze shledat žádný logický důvod, proč obě dívky by se svými nepravdivými odpověďmi vystavovaly těmto negativním životním následkům.

Ve prospěch věrohodnosti obou dívek svědčí závěry znaleckého posudku z oboru psychologie i skutečnosti, vyplývající ze shora rozvedených svědeckých výpovědí, logické vysvětlení znalkyně, proč v některých případech dochází u zneužívaných dětí pod tlakem dospělých osob ke změnám výpovědi a charakter jednání obžalovaného pak odpovídá i závěrům znalkyně z oboru psychiatrie, která u obžalovaného diagnostikovala nejen disociální poruchu osobnosti, ale zvláště pak i neúplnou sexualitu s hebefilními a agresivními rysy.

Vzhledem ke všem těmto skutečnostem posoudil soud obhajobu obžalovaného jako nevěrohodnou a při zjišťování skutkového stavu věci vycházel ze svědeckých výpovědí obou zneužívaných dívek i svědeckých výpovědí, s výjimkou svědecké výpovědi XXXXX, a pokud jde o svědeckou výpověď XXXXX, z té soud vycházel pouze při zjišťování pobytu této svědkyně s jejími dětmi, pokud jde o časové údaje a místa pobytu.

Provedené důkazy prokázaly, že v případě jednání pod bodem 1) obžalovaný donutil XXXXX, o které věděl, že nedosáhla patnácti let, násilím k souložím a rozdíl věku i fyzických dispozic mezi obžalovaným a poškozenou prokazuje, že obžalovanému postačovala nižší intenzita násilí pro překonání odporu dívky, obžalovaný si však musel být vědom, že tento odpor překonává, neboť dívka plakala, vyjadřovala slovně svůj nesouhlas a bránila se přitahováním nohou k sobě. Proto toto jednání bylo posouzeno jako trestný čin znásilnění podle §241 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona účinného do 31.12.2009, neboť trestní zákoník účinný od 1.1.2010 není pro pachatele příznivější.

V případě jednání pod bodem 2) obžalovaný, který věděl, že XXXXX nedosáhla ještě osmnácti let, přes odpor této dívky s ní ve třech případech uskutečnil soulož za situace, kdy dívka s jeho jednáním nesouhlasila, plakala a i fyzicky se bránila. Toto jednání bylo již posouzeno jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.

V případě jednání pod bodem 3) obžalovaný nejméně ve dvou případech osahával na prsou a přirození nezletilou XXXXX, přestože věděl, že tato dívka nedosáhla ještě patnácti let a to za situace, kdy v rodině již vystupoval jako manžel matky a dívku upozorňoval, že o jeho jednání nesmí s nikým mluvit. Zde šlo o typické pohlavní zneužívání dívky a obžalovaný jako manžel matky této dívky zneužil závislost zneužívané a nepochybně šlo o osobu svěřenou jeho dozoru. Proto již byl uznán vinným trestným činem pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1, odst. 2 tr. zákona účinného do 31.12.2009. Také v tomto případě není trestní zákoník účinný od 1.1.2010 pro pachatele příznivější.

Pod bodem 4) pak byl obžalovaný uznán vinným zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, neboť nejméně v jednom případě, a to poté, kdy s matkou nedospělé XXXXX obnovil partnerské soužití, tuto dívku osahával na prsou a přirození, zasouval ji prsty do přirození, přestože věděl, že nedosáhla patnácti let a tato dívka mu byla znovu jako partnerovi matky svěřena jako dozoru a on zneužil její závislosti. Shora provedené důkazy prokázaly, že zneužívané dívky se obžalovaného bály a byly na něm jako na manželovi a poté partnerovi matky závislé.

Obžalovaný XXXXX se již v roce 1991 dopustil protispolečenského jednání, neboť 9.2.1991 v XXXXX spolu s dalším mladíkem obnažili na spodní části těla nezletilou dívku narozenou XXXXX a střídavě ji zasouvali prsty do genitálií, čímž ji způsobili zranění s následným léčením po dobu deseti dnů. Městským úřadem XXXXX byl v roce 2005 postížen za přestupek pokutou ve výši 6.000,- Kč a zákazem řízení motorových vozidel na dvanáct měsíců.

Pachateli byl ukládán trest odnětí svobody v zákonné trestní sazbě podle nejpřísněji trestného činu a to trestného činu znásilnění podle § 241 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona účinného do 31.12.2009, tedy v trestní sazbě odnětí svobody na pět až dvanáct let.

V neprospěch obžalovaného svědčí spáchání čtyř úmyslných trestných činů, četnost jeho útoků i délka doby, po kterou pokračoval v úmyslném protispolečenském jednání.

Soud nemohl také přehlédnout závěry znaleckého posudku z oboru psychologie, podle nichž oběti pohlavního zneužívání mají často sklony k promiskuitnímu chování, hledají citovou náklonnost, emoční přijetí, samy však nejsou schopny se citově stabilizovat, ukotvit a přiměřeně své emoce projevit. U XXXXX k akcentování osobnostních zvláštností přispěly silně negativní opakované a dlouhodobé traumatické zážitky, vyvolané pohlavním zneužíváním ze strany obžalovaného. U nezletilé XXXXX tato dívka jednání pachatele prožívala se silným odporem a nelze vyloučit negativní projevy při zahájení sexuálního života.

Tyto skutečnosti by samy o sobě podle názoru soudu mohly vést k uložení trestu odnětí svobody v horní polovině zákonné trestní sazby, na straně druhé pak vzal soud v úvahu závěry znaleckého posudku z oboru psychiatrie, podle nichž byly podstatně snižené ovládací schopnosti pachatele. Proto soud přistoupil ještě k úhrnnému trestu odnětí svobody v dolní polovině zákonné trestní sazby, to však vzhledem k závažnosti jednání pachatele ve výměře sedmi let. Tento trest je již ze zákona nepodmíněný.

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona byl obžalovaný zařazen pro účely výkonu trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou, neboť mu byl uložen za úmyslné trestné činy trest odnětí svobody ve výměře přesahující dva roky a krajský soud neshledal zákonné podmínky pro postup podle § 39a odst. 3 tr. zákona účinného do 31.12.2009.

Protože ochranná opatření se ukládají vždy podle zákona účinného v době rozhodování, postupoval v této trestní věci krajský soud podle § 99 tr. zákoníku. Ztotožnil se závěry znalkyně z oboru psychiatrie, podle nichž obžalovaný v době trestné činnosti jednal ve stavu vyvolaném duševní poruchou, jeho pobyt na svobodě je vzhledem k této duševní poruše nebezpečný a podle závěru soudu naprosto nekritický přístup pachatele ke zjištěné sexuální deviaci a páchané trestné činnosti neumožňuje závěr, že účelu ochranného léčení by bylo dosaženo i ambulantní formou. Proto obžalovanému bylo podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku uloženo ochranné sexuologické léčení v ústavní formě.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení prostřednictvím soudu podepsaného k Vrchnímu soudu v Praze (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost

některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (247 odst. 2 tr.ř.)

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

V Českých Budějovicích dne 13. prosince 2011

Předseda senátu:
JUDr. Roman B á r t a, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Jana Řezáčová